

Echte postkaarten

■ We hebben de gewoonte om de vele prentkaarten in de winkels te benoemen als 'postkaarten' in plaats van 'prentkaarten'.

Pakketboot 'Rapide' met nieuwjaarswensen voor het jaar 1900 (Foto collectie Omer Vilain)

De oorsprong van die gewoonte ligt in een ver verleden, toen de Dienst der Posterijen in 1871 besloot om briefkaarten uit te geven waarop al een voorgedrukte postzegel stond. Het was de voorloper van de kaarten die men tegenwoordig nog aanduidt als 'gele briefkaarten'.

In 1899 werden er veelkleurige postkaarten aan boord van de maalboten verkocht, met een reproductie van een schilderij van de kunstenaar P.J. Clays. Op de kaart stond tevens de naam van één van de pakketboten. In 1904 waren er niet minder dan negen

kaarten, met steeds een andere naam van de pakketboot. De namen waren steeds in het Frans, toen in de praktijk de enige officiële taal van het land. Het waren La Flandre, Léopold II, Marie-Henriette, Prince Albert, Princesse Clémentine, Princesse Henriette, Princesse Joséphine, Rapide en Ville de Douvres.

In 1908 kwam er nog een kaart uit met de naam van de Princesse Elisabeth, en in 1910 werden nog een niet-gekleurde reeks van zeven kaarten uitgegeven met namen van de pakketboten. Hetzelfde jaar waren er ook kaarten met een

'Gele kaart' uit 1930 met opgedrukte zegel van Koning Albert en een zicht van de lijn Oostende-Dover (Foto collectie Omer Vilain)

zwarte afbeelding van Jan Breydel en Pieter De Coninck. Die kaarten met opgedrukte zegel werden ongeldig op 22 december 1930.

Zichtje van België

Later kwamen er nog heel wat postkaarten in omloop, die in de linkerbovenhoek een afbeelding hadden van een zichtje uit België. Van de 25 kaarten waren er vier met een dergelijke afbeelding van Oostende. Er was een stadszicht van Oostende te koop, een zicht van de kursaal, de pakketboten of het staketsel met boten. De bijho-

rende postzegel was telkens die van koning Albert met kepie.

De kaarten zijn in het algemeen moeilijk te vinden omdat de afzender soms heel wat mededelingen had geschreven, die de geadresseerde als storend vond om te bewaren. Dit gebeurt overigens nu nog altijd met de gewone 'gele briefkaart'. Bovendien is het niet eenvoudig om postwaardestukken te verzamelen omdat vele kaarten slechts op beperkte oplage werden gedrukt. Wellicht is het moment aangebroken om bij een volgende grote kuis dergelijke kaarten niet weg te gooien.